

KAFISHOT

حسین
کریمزاده

مدیر وبسایت
@hosseinkarimzadeh.art

انوشه
صادقی آزاد

طراح گرافیک
@anooshehsa

حسن
کریمزاده

مدیر هنری
@hassanland

نادر
داودی

سرمدبیر
@naderdavoodi

دی ۱۴۰۳

STORY MATTERS

ART | FOOD | LIFE | STYLE

دانلود رایگان تمام شماره‌های کافی‌شات
از طریق سایت نشریه ممکن است.

مطالب خود را به صفحه‌ی اینستاگرام کافی‌شات پیشنهاد دهید.
نوشته‌ی شما نباید بیشتر از ۱۰۰ کلمه باشد.

با تشکر از
افشین معاریان، هومن حمدان، محمد و مهدی حاجی‌خانی و مینا هاشمی

03

نکته

36

5

سرمقاله

گالری

39

6

عکاسی

موسیقی

45

14

داستان

فیلم و سریال

49

16

گزارش جلد

عکاسی

53

23

کافی شاپ

موسیقی

56

28

معماری

سینکشات

59

32

فرمول یک

G

KITCHEN ROSE
isn't a product, It's a Lifestyle

📷 kitchenrose.co

امتحان کنید

نادر داودی

 naderdavoodi

قهره‌خانه‌ها پاتوق میان‌ساله‌ها و سالخوردگانی است که قلیان می‌کشند یا چای می‌خورند و کافی‌شاپ‌ها پاتوق جوان‌هایی که قهره می‌خورند و حداکثر ممکن است در فضا‌هایی که برای آن‌ها تفکیک شده است، سیگاری چاق کنند. یک جور تقابل میان گذشته و آینده یا جامعه‌ی قدیمی و جامعه‌ی نو. یک دسته‌ی بزرگ در میانه و پائین شهر و دسته‌ای دیگر در مناطق جنوبی و بین جاده‌ها که تحلیل عمیق‌تر آن بر عهده‌ی جامعه‌شناسان است. آنچه ما را وارد میدان کرده، توجه به کمبودی است که در این زمینه وجود دارد و تلاش برای ساختن ادبیات کافه‌داری.

کفایت سادگی

درنگی در عکس‌های شهری علی‌رضا انوشفر

حسن کریم‌زاده

📷 hassanland

تئاتر شهر - معمار: امیرعلی سردار افخمی

«این مهم نیست که از ”چه“ عکس گرفته شده، مهم این است که ”چگونه“ از آن عکس گرفته شده است» - گری ویناگراند.

در تعریف کلاسیک «عکاسی شهری» آمده است: شاخه‌ای از هنر عکاسی با تمرکز بر مطالعه‌ی اشیاء در محیط‌های شهری. ظاهر امر این‌طور نشان می‌دهد که قرار است بناها و محیط اطراف توسط عکاس، مستندنگاری شود و حرفی و حدیثی از خلاقیت و زیبایی نیست. چرا که در عکاسی شهری برخلاف «عکاسی خیابانی» خبری از عناصر چشمگیر و سرگرم‌کننده‌ای چون مردم، پوشش، آیین، نژاد و روابط آن‌ها و همچنین لحظات عجیب و غریب یا صحنه‌های آرام نیست. اما باید برخلاف این برداشت بگویم بستگی به نوع و تربیت نگاه و نیز پشتوانه‌ی زیبایی‌شناسی هنرمند عکاس دارد؛ به این دو، چاشنی خلاقیت را هم اضافه کنید. حال با فریم‌هایی مواجه می‌شویم که نه تنها منجمد و بی‌روح نیستند؛ تابلوهایی چشم‌نواز را می‌مانند که می‌توان ساعت‌ها به آن خیره شد.

مجتمع اسکان - معمار: موشه باشان

عکس‌های علیرضا انوشفر از این دست قاب‌های ماندگاری هستند که ذکرش رفت. تصاویر مینی‌مال او از پیرامون‌اش اگرچه سهل و ممتنع جلوه می‌کنند اما با کمی کنکاش نشانگر شناخت همه‌جانبه‌ی او از اصول هنرهای بصری هستند.

بورس اوراق بهادار تهران - معمار: عبدالعزیز فرمانفرمائی

بناهای آشنا یا بهتر بگوییم سوژه‌های او را غالباً دیده‌ایم و بارها از کنار آن - بی تفاوت یا با تفاوت! - عبور کرده‌ایم. اما دید ویژه و کمپوزیسیون خلاقانه‌ی علیرضا هویقی مستقل به آن‌ها داده و تصاویری را به دست می‌دهد که می‌توان به تعبیر سائلول لایتر - عکاس برجسته‌ی امریکایی - در آن‌ها سردرگم بود اما لذت وافر برد!

ساختمان پنیری - منسوب به دفتر معماری هوشنگ سیحون

خرمالو

حریر غریب پور

📷 harirgharibpourofficial

نقاشی: شیمآرین نژاد @shimaarianejad

به تنها خرمالوی نشسته بر بالاترین شاخه
می‌نگریم!

توکا جون می‌گوید: لیمو! خرمالوی فال‌ته!
اگه بخوریش به آرزوت می‌رسی!

لیمو آ پای لرزانش را روی نردبان می‌گذارد:
فقط می‌خوام مصاحبه قبول شم!
صدای زنگ در می‌آید، نرده‌بان را به مامان
رهی می‌سپارم!

مشغول واریسی پاکت پستی هستم که
هُرستی مهیب می‌لرزاندم؛

نردبان واژگون و مامان رهی نقش زمین و
توکا جون تنه درخت را محکم چسبیده است!
فریاد لیمو آ روی سرم خراب می‌شود:
امیدوارم واسه ول کردن نردبون بهونه داشته
باشی!

بالای سرم را نگاه می‌کنم؛ پاچه‌ی شلوارش به
شاخه‌ای گیر کرده، خرمالو میان دستش له
شده، کله‌پا تاب می‌خورد!

پاکت را می‌رقصانم: قبول شدی... خرمالو
کارِ خودشو کرد!

صدای جر خوردن شلوار و شکستن شاخه
درهم می‌پیچد... .

آقای توبی جری

حسین کریمزاده

📷 [hosseinkarimzadeh.art](https://www.instagram.com/hosseinkarimzadeh.art)

 ericcantona

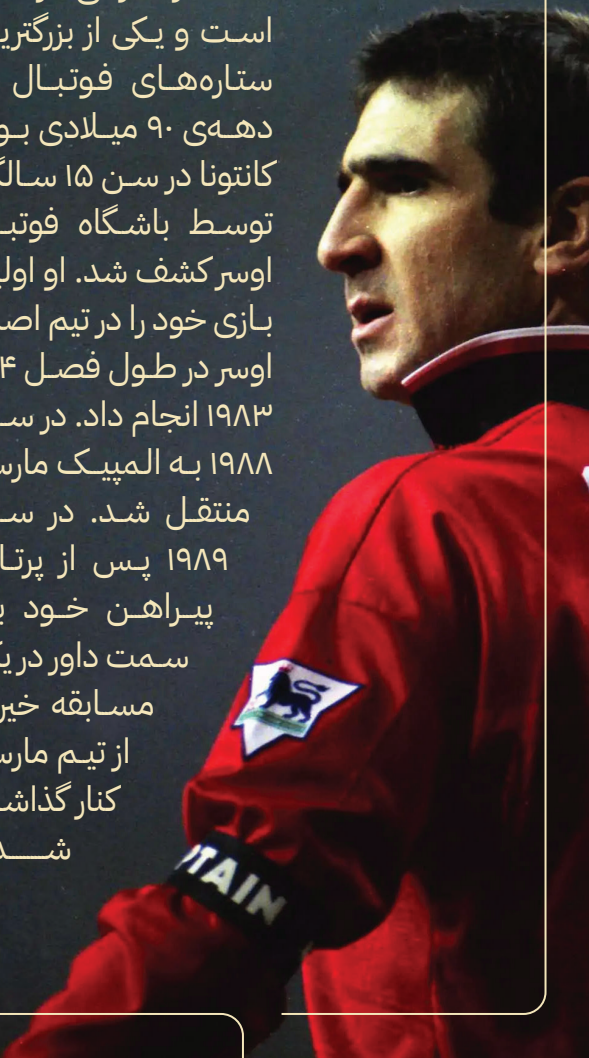
۲۵ ژانویه ۱۹۹۵؛ اخراج به دلیل
لگزدن به ریچارد شاو، مدافع
کرستال پالاس. در حالی که به سمت
تونل ورزشگاه می‌رفت، متیو سیمونز
- هوادار پالاس - با عبارت «به فرانسه
برگرد حرام‌زاده‌ی فرانسوی» اریک را

مورد خطاب قرار داد. چند لحظه بعد، تماشاگران حاضر در ورزشگاه سلهارست پارک، شاهد فنّ تویی جری بودند و سپس... هشت ماه محرومیت. [ویدئو]

وقتی در کنفرانس خبری از او می پرسند: «آیا پشیمانی؟» پاسخ می دهد: «بله پشیمانم. چون باید محکم تر می زدمش!»

اریک کانتونا متولد ۲۴ مه ۱۹۶۶ در مارسی فرانسه است و یکی از بزرگترین ستاره‌های فوتبال در دهه‌ی ۹۰ میلادی بود. کانتونا در سن ۱۵ سالگی توسط باشگاه فوتبال اوسر کشف شد. او اولین بازی خود را در تیم اصلی اوسر در طول فصل ۸۴-۱۹۸۳ انجام داد. در سال ۱۹۸۸ به المپیک مارسی منتقل شد. در سال ۱۹۸۹ پس از پرتاب پیراهن خود به سمت داور در یک مسابقه خیره از تیم مارسی کنار گذاشته شد.

بوردو و نیمز فرانسه و لیدزیونایتد انگلستان، باشگاه‌های بعدی کانتونا بودند تا اینکه در فصل ۹۳ . ۱۹۹۲ به منچستریونایتد منتقل شد. در سال ۱۹۹۳ او یکی از عوامل کلیدی در کسب عنوان قهرمانی منچستر بود؛ با این حال، موفقیت کانتونا در زمین خیلی زود تحت الشعاع جنجالی‌ترین رفتار او قرار گرفت: درگیری با هوادار باشگاه کریستال پالاس. اریک کانتونا پس از انجام ۴۳۸ بازی باشگاهی (۱۸۵ بازی برای منچستریونایتد) و ۴۵ بازی برای تیم ملی فرانسه در ۳۰ سالگی از فوتبال کناره‌گیری کرد.

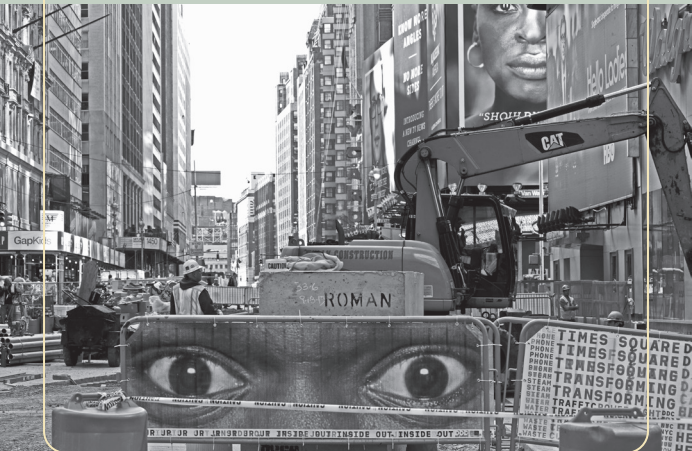
خود فریبی

آرش رهسپار

📷 [book_dr.rahsepar](https://www.instagram.com/book_dr.rahsepar)

فریب یکی از شاخصه‌های بقای موجود زنده است. تمام روابط پایه‌ای در بین موجودات زنده بر اساس فریفتن است. خودفریبی محافظت از خود در برابر جهانی است که اغلب ناخوشایندتر از سطح تحمل ما است. ما خود را فریب می‌دهیم تا دیگران را بهتر فریب دهیم. خودبهترینی، بزرگ‌نمایی، استتار، بهانه‌تراشی، توجیه، انکار، حق به جانبی؛ جملگی از اشکال متنوع خودفریبی است. تفکر انتزاعی و ذهن‌خوانی ما را در امر خودفریبی کمک می‌کنند. این که انسان علائم فریبکاری را به خوبی می‌شناسد از دلایل توانایی درونی برای انجام آن است.

فرهوی خوب؟ کجا؟

فرشید قاجار قیونلو

 farchidd

من امروز قصد دارم یکی از کافه های خوب استانبول رو بهتون معرفی کنم: کافه کرونوتراپ! بی شک یکی از کافه های خوب استانبول است. روز اولی که به استانبول آمدم، تصوراتی که از کافه های استانبول داشتم با چیزی که تجربه کردم خیلی متفاوت بود. بذارید بگم ۱۸۰ درجه فرق داشت! احتمالاً می پرسید چرا؟ خیلی ساده است! بیش از ۸۰ درصد از کافه های ایران به خصوص در تهران از نظر کیفیت سرویس دهی و سرو قهوه، ده-هیچ، همه ی کافه های استانبول رو می زنند و این چیزی نبود که شنیده بودم، اتفاقاً برعکس، چون مسابقات زیادی در استانبول برگزار می شه، می پنداشتم سطح کیفی ۸۰ درصد از کافه های استانبول قطعاً بهتر از تهران باشد.

اما نه! این‌طور نبود و من علت اصلی این وضعیت رو «استارباکس» می‌دونم، که باعث شد تا ترک‌ها آن اعتماد به نفس منحصر به فرد خود را در به کارگیری آن طعم و مزه اصیل از دست بدهند. این برند اگر چه جزو برندهای

مطرح جهان در سرو قهوه هست، اما در کیفیت و یک عصاره‌گیری اصولی، عددی نیست. حتی لاین خاص استارباکس که با نام تجاری «استارباکس ریزرو» شناخته می‌شه هم به گرد کافه‌های خاص تهران نمی‌رسه. اینجا اکثراً کافئین سرو می‌کنن تا قهوه؛ و این روی نحوه کارکرد بیشتر کافه‌های استانبول تاثیر داشته، ولی خوشبختانه هستند کافه‌هایی که از این قاعده مستثنا هستند.

کافه **کرونوتراپ**، جزو سازمان جهانی قهوه یا SCA است. در این مکان می‌تونید از طعم و مزه‌هایی لذت ببرید که در بیشتر کافه‌های استانبول وجود ندارد! از دم‌آوری‌های دستی

📷 kronotrop

مثل کمکس، سایفول و وی ۶۰ گرفته تا اسپرسو با عصاره‌گیری استاندارد. راستی! حرف از فضا شد؛ بهتره بگم که ترکیب میز و صندلی این کافه در بعضی از شعبه‌ها به نحوی تهاجمی رهگذرها رو به سمت کافه هدایت می‌کنه و با زبان بی‌زبونی می‌گه بیا بشین و یه قهوه بخور! ترکیب رنگ گیاهان با میزهای چوبی و صندلی حصیری یا سفید با کوسن‌های آبی راه‌راه حس و حال عجیبی به آدم می‌ده و لذت نوشیدن یک قهوه‌ی خوب رو دوچندان می‌کنه. پیشنهاد می‌کنم اگر اومدین ترکیه، یه سر به کافه‌های **کرونوتراپ** بزنید، پشیمون نخواهید شد.

سبک
بوهمیان
Bohemian
Style

فرناز گسیلی

📷 farnazgosili

کلمه بوهمیان از واژه‌ی فرانسوی La boheme گرفته شده و به معنی کولی است. این سبک برای اولین بار توسط هنرمندان پاریس در قرن ۱۹ ایجاد شد و در دهه‌ی ۶۰ و ۷۰ میلادی طرفداران بسیار زیادی پیدا کرد.

سبک دکوراسیون غیرقابل پیش‌بینی و غیرمعمول بوهمیان، ترکیبی از الگوها، بافت‌ها، رنگ‌ها و متریال‌های مختلف مثل چوب و فلز، گیاهان، پوست حیوانات، بافت‌ها، پاف و اکسسوری‌های ریز و فراوان است. هر قطعه‌ای در فضا داستان خود را دارد و در ذهن بیننده سوال ایجاد می‌کند که این همه قطعات از کجا جمع‌آوری و در کنار هم قرار گرفته‌اند.

رنگ‌های گرم مانند قرمز، نارنجی، زرد و قهوه‌ای فضایی شاد و پرانرژی، رنگ‌های سرد مانند آبی، سبز و بنفش فضایی آرامش‌بخش و دنج، و رنگ‌های پاستلی مانند صورتی، آبی روشن و سبز روشن فضایی لطیف و رمانتیک ایجاد می‌کنند. آزادی در چیدمان، رنگ‌های شاد و متنوع، طرح‌های هندسی، عناصر تزئینی یا اکسسوری‌های غیرمعمول، المان‌های هنری و دست‌ساز، استفاده از متریال‌های طبیعی، نورپردازی غیرمتمرکز، استفاده از گیاهان از ویژگی‌های سبک بوهمیان است.

شکستین سقف شیشه‌ای

علیرضا انوشفر

 alirezaanooshfar

جیمی چادویک (Jamie Chadwick) که از مادری هندی‌الصل و پدری بریتانیایی در سال ۱۹۹۸ چشم به جهان گشود، با کسب سه عنوان قهرمانی در مسابقات فرمول زنان (W Series) در سال‌های ۲۰۱۹، ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ توانایی بالای خود را در دنیای اتومبیل‌رانی به نمایش گذاشته است. او از سال ۲۰۲۳ وارد مسابقات ایندی NXT شده و برای تیم معتبر آندرتی اتواسپورت (Andretti Autosport) رقابت می‌کند. هدف اصلی او در این مسابقات، توسعه‌ی مهارت‌ها و تجربیات در محیطی بسیار

رقابتی و کسب آمادگی برای کنترل خودروهای سریع‌تر و پیچیده‌تر است. این گام، او را به هدف اصلی‌اش یعنی حضور در فرمول یک نزدیک‌تر می‌کند و می‌تواند سقف شیشه‌ای حضور زنان در این سطح از مسابقات را بشکند. تاکنون تنها چندراننده‌ی زن، مانند ماریا ترزا دی فیلیپیس (Maria Teresa de Filippis) و لِلا لومباردی (Lella Lombardi)،

در دهه‌های گذشته در مسابقات فرمول یک شرکت کرده‌اند، اما هیچ‌کدام نتوانستند تأثیر قابل توجهی در این رشته بگذارند. بنابراین، موفقیت چادویک در این مسیر نه تنها برای خودش، بلکه برای تغییر دیدگاه‌ها نسبت به زنان در دنیای اتومبیل‌رانی حرفه‌ای تاریخ‌ساز خواهد بود.

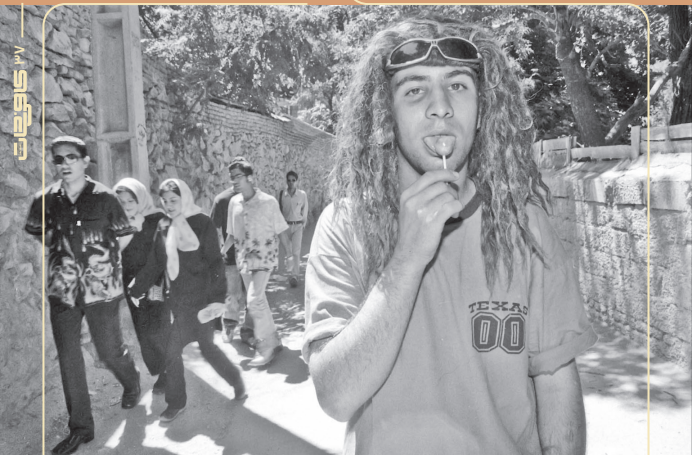
جیمی که اکنون در تعطیلات به سر می‌برد، بیست و هفتمین کریسمس خود را با خرید بیست لگوی دفتر پست پاپانوئل جشن می‌گیرد!

با مخاطب آشنا

هورناز وهابی

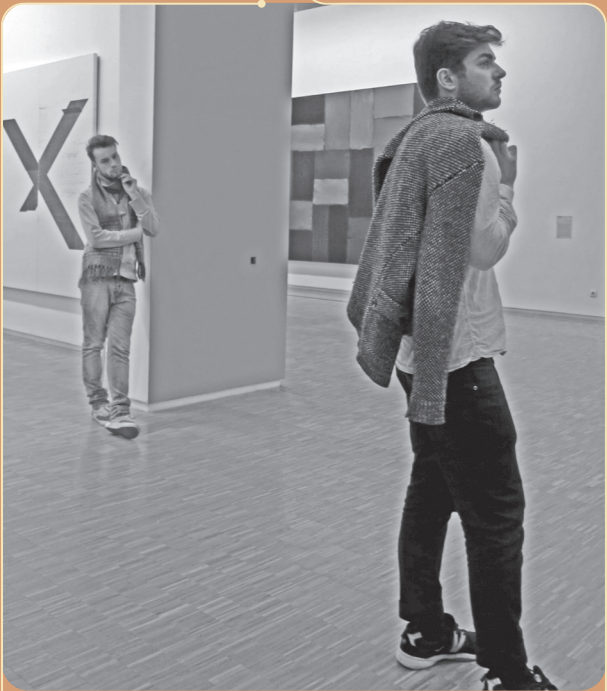
h_naz_h

شیوهی بیان امروزی ما، به نوشتار هم سرایت کرده؛ البته شنیدن یا حتی تماشای این شیوهی بیان به اصطلاح "امروزی"، که می‌شود آن را ادبیات "نسل زد" دانست، انصافاً خالی از لطف نیست، اما شاید ورود آن به نوشتار، با سلیقه و

درک خیلی‌ها مطابق نباشد؛ مثل کلماتی همچون هاست، کلاینت، دپرشن و... که اتفاقاً معادل‌های گویایی هم دارند!

در چند سال اخیر تلاش بسیاری شده که با فهم واژگان جدید که عموماً وارداتی‌اند، با نسل جوان در حوزه‌های مختلف، ارتباطی هرچند سطحی برقرار کنیم. اما نگرش این واژه‌ها به همان صورت، داستان دیگری‌ست. با این‌که کم‌وبیش همدیگر را می‌فهمیم، انگار زبان‌مان از هم جداست. شاید کم‌کم داریم فرصت فهمیدن همدیگر را از دست می‌دهیم و در یک زمان و مکان واحد، به زبان‌های

مختلف حرف می‌زنیم. می‌پذیرم که بی‌مرز بودن از ویژگی‌های دنیای معاصر است، از بعضی معادله‌های غریب فرهنگستان هم دفاع نمی‌کنم، اما زبان قرار بود مامور ما در انتقال مطلب باشد؛ ولو کم‌توان؛ نه که با تغییر قیافه و هزار عذر و بهانه، دیگر نه خواندنی باشد و نه فهمیدنی!

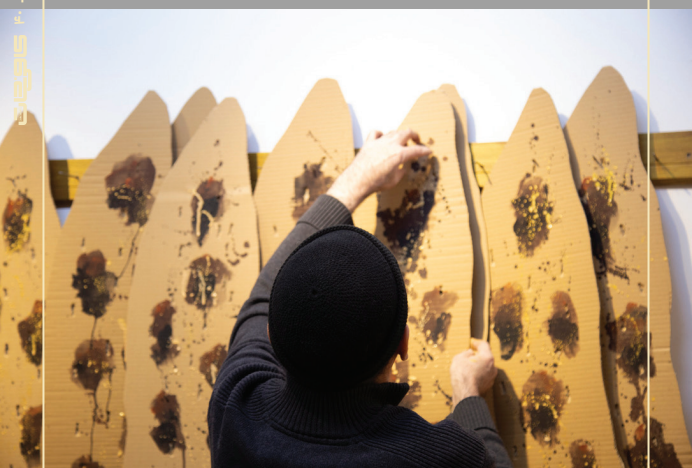

رویدادِ دو رو خشخاشی!

بازتعریف سنگ،
از برهانِ قاطع تا گالری بُستان

حسن کریمزاده

📷 hassanland

کم و بیش می دانیم که سنگ نوع تکامل یافته‌ی کُماج است؛ نانی که در سادگی مطلق بر روی آتش و سنگ پخته و در کنار بزباش به مصرف قشر عشایر می‌رسیده. سنگ اما در طی سده‌ها، طبقه‌های اجتماعی مختلفی را - از اشراف و نظامیان تا مردم کوچه و خیابان - در نوردیده و به امروزی رسیده که در گالری، پخت شود و به مصرف هنرمندان و هنردوستان برسد!

هومن مرتضوی در رویداد یک‌روزه‌ی «سنگک» نان را با مدیومی از کارتن ئی فلوت و رنگ اکریلیک به دست مشتریانی رساند که در پیاده‌روی سرد منتهی به گالری بُستان صف کشیده و منتظر نان داغ بودند؛ آن هم به قیمتی هم‌تراز با تعرفه‌ی هر سنگکی دیگر!

دریغ از آنکه شاطر این نانوایی، در پرفورمنس‌آرت خود، نان ممنوعه‌ای را به دست آن‌ها داده و ذهن‌شان را به چالش کشیده است. چالشی که نه در چهارچوب دیوارهای گالری؛ در مراجعانی که هوشمندانه به صف کرده، در ارزش کالا/اثری که می‌فروشد، و حتی در نگاه متعجب و پرسشگر اهالی محل و رهگذران ایجاد کرده است. [\[ویدئو\]](#)

۱۶ آذر ۱۴۰۳
mortazavi.houman

هومن مرتضوی در سکوت کامل، در شیفِت کاریِ خود! و تنها با یک جمله (به عنوان استیتمنت نمایشگاه) بذر تأمل را در اذهان پراکند و آن‌ها را درگیر مفهوم «ارزش» کرد: «آن‌جا که صف، ارزش را تعیین می‌کند، سایر مفاهیم بی‌معنا است».

۱۶ آذر ۱۴۰۳ - ۴ عصر تا ۸ شب.

از راست:

میثم مهری

اکبر نعمتی‌راد

هومن مرتضوی

عکس‌ها از آرشیو

گالری بستان و نویسنده.

دیجی ریدو

کاوہ صادقی آزاد

📷 kavehsadeghiazad

قدمت ساز دیجریدو، طبق شواهد به‌جامانده از نقاشی‌های غارها، به ۲۰۰۰ سال پیش در استرالایای شمالی برمی‌گردد. اولین دیجریدو را شخصی به نام بُرِبُک بون (Burbuk Boon) کشف کرد. در شبی سرد برای گرم کردن خودش گندهای را داخل آتش انداخت. کنده‌ی درخت بسیار سبک بود و متوجه شد که موریانه‌ها داخلش را خالی کرده‌اند. از آنجا که نمی‌خواست موریانه‌ها بسوزند داخل کنده فوت کرد و صدای فوق‌العاده‌ای از آن بیرون آمد و موریانه‌ها همچون ستاره‌های شب از داخل آن بیرون آمدند.

نواختن دیجریدو به بهبود
تنفس کمک می‌کند،
خرخر را کاهش می‌دهد
و باعث می‌شود فرد در
شب راحت‌تر بخوابد.

گستره‌ی صوتی این ساز
از نت فا دیز، به‌عنوان
بم‌ترین نت، تا نت دو
در اکتاو سوم به‌عنوان
زیرترین نت است. بنابراین
محدوده‌ی صوتی این ساز
سه اکتاو است.

مارک آتکینز (Mark Atkins) از نوازندگان بنام ساز دیجریدو است و با موزیسین‌های بنامی همچون جیمی پیج و فیلیپ گلس همکاری داشته است. ویلیام بارتن (William Barton) دیگر نوازنده معروف این ساز نیز همزمان می‌تواند گیتار الکتریک و دیجریدو بنوازند.

کوهستان مردده

DEAD MOUNTAIN

فرزاد فرید

farzad.farbod

ژانر: جنای، تاریخی
پدیدآورنده ایلیا کولیکف براساس ماجرای واقعی
بازیگران: آندری دوبراولسکی، پیوتر فیودوروف،
پولینا چرنیشووا و ...
۱ فصل - ۸ قسمت
سال پخش: ۲۰۲۰

نه دانشجوی دانشگاه پلی‌تکنیک مسکو در کوه‌های سرد آرال به کوه‌نوردی و اسکی می‌روند ولی هرگز باز نمی‌گردند. یک ماه بعد که اجساد آنها کشف می‌شود پلیس محلی باید اطلاعات جسته‌گریخته را کنار هم قرار بدهد تا بداند چه اتفاقی برایشان افتاده. یک مأمور ویژه‌ی سرویس مخفی (کاگ‌ب) هم برای بررسی شرایط به منطقه اعزام می‌شود. در این بین آدم‌ها هریک با اتفاقات جاری و گذشته‌ی پیچیده‌ی خود دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

Roman Galasin ©12

داستان، جدا از پُر رمزوراز بودن به گوشه‌هایی از زندگی و جزئیات آن در اتحاد جماهیر شوروی در سال‌های پس از جنگ جهانی دوم می‌پردازد و در ذهن شخصیت‌های اصلی داستان کنکاش می‌کند. فیلمبرداری سیاه‌وسفید صحنه‌های مربوط به دانشجویان یادآور سینمای شوروی در سال‌های اوج خودش است.

JOHN STEINBECK
A Russian Journal
with pictures by Robert Capa

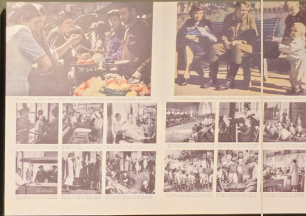

Russian Journal
with pictures by Robert Capa

Textual information or caption for the photograph above.

Textual information or caption for the photograph above.

Textual information or caption for the newspaper clipping.

Textual information or caption for the newspaper clipping.

Textual information or caption for the record player area.

Textual information or caption for the record player area.

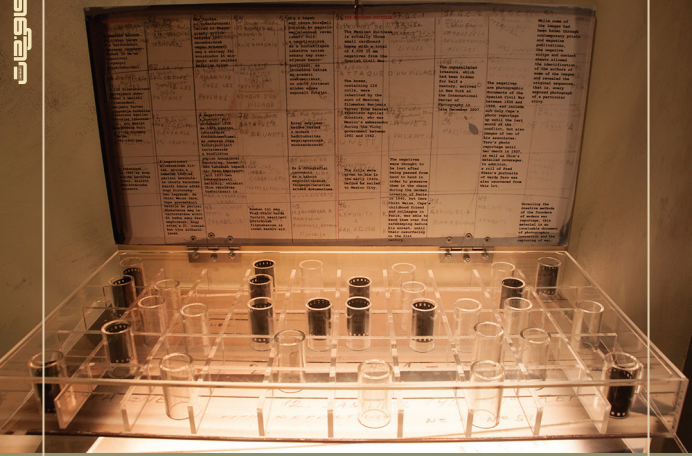

شامه‌ی کوسه‌! Robert Capa هومن جلالی

hoomanio

آندری فریدمان یا روبرت کاپا فتوژورنالیست مجارستانی، زاده‌ی سال ۱۹۱۳ در شهر بوداپست، با عکس‌هایش از جنگ داخلی اسپانیا، جنگ جهانی دوم، جنگ اعراب، چین و ویتنام، بخشی از تاریخ عکاسی جنگ است. فامیلی کاپا لقبی است که در دبیرستان به او دادند که به مجاری یعنی: کوسه. او از بنیانگذاران آژانس عکس مگنوم است.

شعار او این بود: «اگر عکس‌هایت به اندازه کافی خوب نیستند، به اندازه کافی نزدیک نیستی.» او در تای بین ویتنام خیلی نزدیک رفت! در ۱۹۵۴، حین عکاسی از جنگ اول هندوچین، روی مین رفت و کشته شد. موزه‌ای به نام او در زادگاهش دایر است.

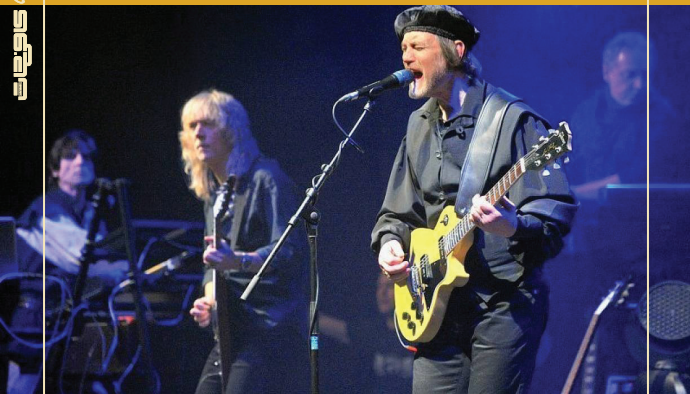
ژرمن راک

فرزین پوستچی

📷 farzin_p

کراوتراک (KrautRock) یا «ژرمن راک» در دوره‌ی پس از جنگ جهانی، زمانی که بسیاری از جوانان آلمانی به دنبال هویت فرهنگی جدیدی بودند و تأثیرات موسیقی انگلیسی - آمریکایی را با ایده‌های خود ادغام کردند، توسعه یافت.

Eloy

کراوتراک نامی است که به موسیقی راک خاص عمدتاً از گروه‌های آلمان غربی بین اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰ تا اوایل دهه‌ی هفتاد داده شد که نه تنها یک سبک، بلکه بیانی اجتماعی از شورش و آغازهای جدید بودند.

علاوه بر خاستگاه جغرافیایی، همه‌ی گروه‌های کراوتراک تمایلی مشترک به موسیقی راک تجربی و بداهه دارند و مشخصه بعضی قطعات طولانی‌تر

و اغلب بداهه، ریتم‌های
 خلسه‌مانند و ساختارهای
 تکراری مینیمالیستی است.
 کراوتراک در تاریخ موسیقی به
 عنوان یک فصل جذاب مدرن
 باقی مانده و تأثیری پایدار بر
 صداهای نوآورانه و تجربی
 در سراسر جهان از جمله بر
 بسیاری از سبک‌های موسیقی
 بعدی مثل: پست راک و ایندی
 راک، موسیقی الکترونیک،
 تکنو و موسیقی پروگرسو راک
 و امبینت داشت.

Tangerine Dream

اکهارت تله:

«یک تقدس در همه چیز وجود دارد که فقط هنگامی که در حضور هستید آن را درک می‌کنید. از آنجا که هیچ راه فراری از لحظه‌ی حال وجود ندارد، چرا به آن خوش آمد نمی‌گویید؟»

کافی شات
به جز دو نشانی بالا، شعبه‌ی دیگری ندارد!